

F. t. l. vedr. informationsdatabaser

samlede informationsmængde ved at søge på bestemte ord (fulltext-søgning). Risikoen for krænkelse af privatlivets fred øges derved.

Justitsministeriet har på den baggrund foretaget en opstramning i forhold til flertallets lovudkast med henblik på at styrke beskyttelsen af privatlivets fred.

Den foretagne opstramning består navnlig i en pligt til at anmelde en redaktionel informationsdatabase som betingelse for, at databasen kan blive omfattet af loven, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, og en tidsmæssig begrænsning i adgangen til at opbevare oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold i en redaktionel informationsdatabase, jf. lovforslagets § 4, stk. 3 og 4.

Med hensyn til anmeldelsespligten foreslås det i § 3, stk. 1, at en redaktionel informationsdatabase for at blive omfattet af loven skal være anmeldt til Pressenævnet og Registertilsynet. Undladelse af at anmelde en redaktionel informationsdatabase indebærer, at basen ikke bliver omfattet af de foreslåede regler, men i stedet i hidtidigt omfang vil være undergivet registerlovgivningens almindelige bestemmelser.

Sigtet med anmeldelsesordningen er at skabe klarhed over, hvilke redaktionelle informationsdatabaser der er omfattet af lovforslaget, og hvilke informationsdatabaser der er omfattet af registerlovgivningen. Behovet for en sådan klarhed skyldes ikke mindst, at den brede forståelse af massemediebegrebet indebærer, at det ikke alene vil være pressen i sædvanlig forstand, dvs. dagblade, ugeblade osv., men også små foreningsblade etc., der vil kunne drive en redaktionel informationsdatabase i lovforslagets forstand.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, om offentligt tilgængelige informationsdatabaser skal det i forbindelse med anmeldelsen angives, hvem der er ansvarlig for informationsdatabasen.

Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for på tilsvarende måde at stille krav om, at der i forbindelse med anmeldelsen af en redaktionel informationsdatabase skal udpeges en ansvarlig. Antallet af sådanne baser og udskiftningen blandt de personer, der har adgang til dem, må antages at være for omfattende til, at en sådan ordning ville være hensigtsmæssig.

Et eventuelt strafansvar (for overtrædelse af navnlig lovforslagets § 4, stk. 1 og 2, og § 5) må derfor i almindelighed ventes at ville blive pålagt den virksomhed, der driver informationsdatabasen, jf. lovforslagets § 18, stk. 2, medmindre der i den konkrete situation kan føres bevis for den fornødne tilregnelighed hos en enkeltperson, jf. lovforslagets § 18, stk. 1.

For at sikre en smidig og ubureaukratisk anmeldelsesordning foreslås det, at et massemedie kan indgive en anmeldelse omfattende samtlige massemediets redaktionelle informationsdatabaser. Et massemedie, der driver flere redaktionelle informationsdatabaser, kan således nøjes med én gang for alle at indgive en anmeldelse omfattende samtlige de redaktionelle informationsdatabaser, det pågældende massemedier til enhver tid måtte have.

Med hensyn til bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 3, er sigtet – på samme måde som den enslydende bestemmelse i § 9, stk. 3, gældende for offentligt tilgængelige informationsdatabaser – at sætte en tidsmæssig grænse for adgangen til at opbevare informationer om enkeltpersoners rent private forhold i en redaktionel informationsdatabase. Sådanne informationer må efter forslaget som udgangspunkt ikke opbevares i informationsdatabasen, når der er forløbet 3 år efter, at den begivenhed, der har givet anledning til optagelsen i databasen, fandt sted, eller, hvis et sådant tidspunkt ikke kan fastsættes, 3 år efter, at informationerne er optaget i informationsdatabasen.

Efter forslaget § 4, stk. 4, kan informationerne dog fortsat opbevares i informationsdatabasen, hvis informationerne lovligt har været offentliggjort i et massemedie, eller hvis informationerne opfylder betingelserne for at være i en offentligt tilgængelig informationsdatabase, jf. § 9, stk. 3 og 4. Ved at knytte disse undtagelser til forbudet mod et opbevare informationer om enkeltpersoners rent private forhold i en redaktionel informationsdatabase er der efter Justitsministeriets opfattelse skabt en rimelig balance i afvejningen af hensynet til den enkelte over for hensynet til pressens arbejdsmuligheder.

Justitsministeriet har nøje overvejet, hvorledes det mest hensigtsmæssigt sikres, at bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 3 og 4, om redaktionelle informationsdatabasers indhold bliver efterlevet.

Justitsministeriet har på den ene side ikke fundet at kunne overlade det til pressen i det hele selv at påse bestemmelsens overholdelse. På den anden side har Justitsministeriet heller ikke fundet at burde lade for eksempel Registertilsynet føre almindeligt tilsyn med bestemmelsens overholdelse, idet Registertilsynet derved – i hvert fald stikprøvevis – ville skulle gennemse og vurdere pressens oplysninger på et tidspunkt, hvor oplysningerne endnu ikke har været anvendt til offentliggørelse i et massemedie.

Justitsministeriet foreslår derfor, at Pressenævnet efter § 14, stk. 1, kan give påbud om, at der foretages sletning af informationer, der strider mod bestemmelsen i § 4, stk. 3 og 4. Samtidig foreslås i § 15 en bestemmelse, hvorefter Pressenævnet af enhver kan